

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Érk.: 2004 MARC 2 2.

Irományszám: T/9102/4.

Módosító javaslat.

Dr. Szili Katalin asszonynak,

az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94.§. (1.) b ekezdése és a 102. § (1.) b ekezdése a lapján „Az államot megillető szavazatszűbbségi részvény jogintézményének átalakításáról és egyes törvényeknek az átalakítással összefüggésben, illetve egyéb okból szükséges módosításáról” szóló T/9102. sorszámú törvényjavaslathoz a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

A törvényjavaslat melléklete az alábbiak szerint változzon meg:

"Melléklet az 1995. évi XXXIX. törvényhez

A tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő társaságok - az állami tulajdon arányának és az állami tagsági (részvényesi) jogokat gyakorló miniszter, illetőleg szerv megjelölésével - a következők:

Társaság neve	Tartós állami részesedés legalacsonyabb mértéke
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.</i>	
Nemzeti Tankönyvkiadó Rt.	[25] 50% + 1 szavazat

Indoklás

A Nemzeti Tankönyvkiadó Részvénytársaság ma 100%-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaság, az ország legnagyobb könyvkiadója. Az általános és középiskolai, valamint a felsőoktatási tankönyvek, illetve a jegyzetek, az oktatást segítő kiadványok és a pedagógiai szakkönyvek kiadásában meghatározó a szerepe. Ez a profil kiegészül nyelvkönyvek kiadásával, továbbá az átgondolatlanul privatizált Akadémiai Kiadótól rá maradt feladatokkal, azaz közgazdasági-, társadalomtudományi- és természettudományi szakkönyvek kiadásával. **A Nemzeti Tankönyvkiadó „szellemi hungaricum”,** léte szorosan összefügg a magyar kultúra és oktatás magas színvonalával. Egyre több aggasztó hír jelenik meg arról, hogy ezt a nemzeti tulajdonú és magyar szellemiségű vezető könyvkiadót az önmagát „nemzeti közép” címmel megnevező kormány külföldi kiadók ellenőrzése alá kívánja átadni.

A privatizációt célzó törekvések gyakran, csak mint egy árút a sok közül – úgy jellemzik a tankönyvet. Állításukkal szemben a tankönyvet mint terméket, vagy **a tankönyvkiadást mint gazdasági tevékenységet nem szabad kizárólag gazdasági szempontok szerint mérni,** mivel a tankönyv a társadalom legnagyobb része számára a műveltség legfőbb forrása és mindannyiunk tudásának alapja. A tankönyv az oktatási, nevelési, tanulási folyamat eszköze, amely a gyermekek társadalmi azonosságtudatát, értékrendszerét, szemléletét a családi közösség után a leginkább befolyásolni tudja. Nem mindegy tehát, hogy milyen az a tankönyv, amelyet a koránál fogva a még leginkább alakítható gyermek, vagy fiatal diák a kezébe kap.

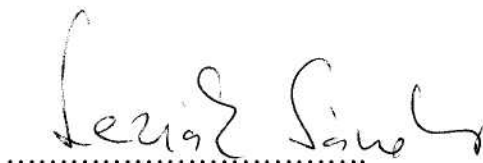
A Nemzeti Tankönyvkiadó állami kézben tartása alapvető nemzetpolitikai feladat, mert a kiadó a teljes magyar tankönyvkiadás minőségi garanciáját jelenti és meghatározó szerepe van a tankönyvárak elviselhető szinten tartásában. Mivel az általános iskola felső tagozatán, a középiskolákban, illetve gyógypedagógiai és a nemzetiségi oktatás tankönyvellátásában, valamint a pedagógiai szakkönyvek piacán a Nemzeti Tankönyvkiadó vezető szerepet tölt be, áraival, áremeléseinek mértékével jelentős hatást gyakorol a hazai tankönyvpiacra. Ennek tudható be, hogy a tankönyvek fogyasztói árindexét az 1992/93. évi 302, 5%-ról 1994/95-re 165,5%-ra, majd az utóbbi öt évben 102-107%-ra mérsékelhette a kormányzat. **A Kormányprogramban meghirdetett ingyenes tankönyvellátás nem**

valósítható meg gazdaságosan az állami tulajdonú Nemzeti Tankönyvkiadó Rt. nélkül!

Privatizáció esetén vagy le kellene mondanunk a Kormányprogramban meghirdetett ingyenes tankönyvellátási célról, vagy bele kellene törődnünk, hogy a vállalt állami támogatások az új tulajdonosok révén külföldre kerülnek, és emiatt számolnunk kell az állandó és folyamatos tőke kivonás minden kártékony gazdasági következményével. Külföldi tulajdonosok esetén nem ármérséklő, hanem profitmaximalizáló célzatú árfelhajtó üzleti politikára lehet majd számítani. Az új tulajdonosok várhatóan megszüntetik azoknak a tudományos gyűjteményeknek a kiadását is, amelyek megjelentetését, kis példányszámuk miatt ma csak ez a könyvkiadó vállalja.

A Nemzeti Tankönyvkiadó eladását nem indokolja sem az államháztartás egyensúlytalanságból fakadó kényszer, sem az évek óta nyereséges részvénytársaság gazdasági helyzete, sem a kiadott könyvek tartalmi és külső minősége. Célszerű tehát a részvénytársaságon belül megtartani az állami tulajdon többségi helyzetét.

Budapest, 2004. március 23.

Lezsák Sándor
országgyűlési képviselő
MDF